

Onsdagen den 15 december 2010

Framtiden för det strategiska partnerskapet mellan Afrika och EU

P7_TA(2010)0482

Europaparlamentets resolution av den 15 december 2010 om framtiden för det strategiska partnerskapet EU–Afrika efter det tredje toppmötet mellan EU och Afrika

(2012/C 169 E/06)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Tripoliförklaringen som utfärdades den 30 november 2010 av stats- och regeringscheferna,
- med beaktande av förklaringen den 27 november 2010 från Europaparlamentet och Panafrikanska parlamentet från det möte som hölls före toppmötet,
- med beaktande av artiklarna 177–181 i fördraget om Europeiska unionen,
- med beaktande av artikel 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Partnerskapet mellan EU och Afrika grundar sig på ett ömsesidigt intresse av att utnyttja varandras gemensamma potential.
 - B. I Tripoliförklaringen uttrycks en vilja hos de olika ledarna att stärka det strategiska partnerskap som inrättades för tre år sedan mellan EU och Afrika för att tillsammans möta gemensamma utmaningar och främja hållbar ekonomisk tillväxt till förmån för alla i Afrika.
 - C. EU ansvarar för över hälften av utvecklingsbiståndet och fortsätter att vara Afrikas viktigaste handelspartner.
 - D. Afrika diversifierar sina partnerskap, särskilt med viktiga asiatiska och latinamerikanska länder.
 1. Europaparlamentet välkomnar antagandet av den strategiska handlingsplanen för perioden 2010–2013 och dess partnerskap, och hoppas att den kommer att tillföra Cotonouavtalet och unionen för Medelhavsområdet mervärde och att den är ett uttryck för en ambitiös inställning till interkontinentala relationer.
 2. Europaparlamentet anser att de grundläggande principerna i den gemensamma strategin EU-Afrika bör utformas så att de stöder utvecklingsländernas hållbara behov i syfte att bekämpa fattigdom och garantera anständig inkomst och försörjning samt uppfylla grundläggande mänskliga rättigheter, inklusive sociala, ekonomiska och miljömässiga rättigheter.
 3. Europaparlamentet hoppas att man har lärt sig något av de svårigheter som uppkom under genomförandet av den första handlingsplanen för perioden 2008–2010 och att de avsikter som anges i stats- och regeringschefernas slutförklaring kommer att förverkligas.
 4. Europaparlamentet noterar med intresse att både den privata sektorn och civilsamhället, särskilt i Afrika, skulle kunna ges möjlighet att bidra till strategin på ett betydligt effektivare sätt än vad som hittills har varit fallet.

Onsdagen den 15 december 2010

Partnerskap 1: Fred och säkerhet

5. Europaparlamentet erkänner också den regionala integrationens viktiga roll för tillväxt och utveckling och framhåller särskilt åtagandet i Tripoliförklaringen att göra den afrikanska freds- och säkerhetsstrukturen fullt fungerande i nära samarbete med regionala organisationer.
6. Europaparlamentet välkomnar de framsteg som har gjorts när det gäller att genomföra den afrikanska freds- och säkerhetsstrukturen för att bemöta utmaningarna i fråga om fred och säkerhet på den afrikanska kontinenten. Parlamentet betonar i detta sammanhang vikten av att tillhandahålla förutsägbar och hållbar finansiering för afrikanska fredsfrämjande insatser, behovet av att bygga upp lokal kapacitet till återhämtning och den fasta föresatsen att skydda civila i beväpnade konflikter.
7. Europaparlamentet anser att en konfliktförebyggande politik är en grundläggande förutsättning för varaktig fred och att de strukturella orsakerna till konflikter bör hanteras med en hållbar utvecklingspolitik som kan möta den afrikanska befolkningens grundläggande behov och bekämpa arbetslöshet samt sociala och ekonomiska orättvisor.
8. Europaparlamentet anser att Förenta staternas nya lag om konfliktmineraler är ett stort steg framåt i kampen mot olaglig exploatering av mineraler i Afrika, en hantering som underblåser inbördeskrig och konflikter. Parlamentet anser att kommissionen och rådet bör lägga fram liknande förslag för att säkerställa spårbarheten hos mineraler som importerats till EU, samtidigt som hänsyn tas till initiativet för öppenhet i utvinningsindustrin (EITI).

Partnerskap 2: Demokratiska styrelseformer och mänskliga rättigheter

9. Europaparlamentet uppmanar EU och Afrikanska unionen att gemensamt behandla centrala frågor av gemensamt intresse, exempelvis svar på politiska kriser samt stöd till ekonomisk styrning, i syfte att utarbeta gemensamma prioriteringar via den nyligen inrättade plattformen för dialog om styrelseformer och mänskliga rättigheter.
10. Europaparlamentet välkomnar EU:s och Afrikas gemensamma engagemang för principer som bygger på respekt för mänskliga rättigheter, demokratiska principer, rättssäkerhet och fördömande av all slags terrorism.
11. Europaparlamentet konstaterar att stats- och regeringscheferna i sin förklaring anger att de förenas i skyddet av de mänskliga rättigheterna i både EU och Afrika. Parlamentet betonar att dessa rättigheter är universella, vilket särskilt måste beaktas i samband med de åtgärder som planeras inom ramen för partnerskapet om demokratiskt styre och mänskliga rättigheter.
12. Europaparlamentet beklagar djupt att Robert Mugabe bjöds in och aktivt deltog i det tredje toppmötet mellan EU och Afrika, trots våra upprepade åtaganden för demokratiskt styre och mänskliga rättigheter. Parlamentet uppmanar samtliga parter att i framtiden inta en starkare politisk hållning för att tydligt kommunicera vår starka tro på rättsstatsprincipen och demokratin.
13. Europaparlamentet kräver att alla åtgärder som vidtas inom ramen för de olika partnerskapen ska genomföras utan någon form av diskriminering på grundval av kön, ras eller etniskt ursprung, religion eller livsåskådning, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning eller av personer med hiv eller aids.
14. Europaparlamentet välkomnar Panafrikanska parlamentets uppmaning till samtliga medlemsstater i Afrikanska unionen att ratificera Afrikanska unionens stadga om demokrati, val och styrelseformer.
15. Europaparlamentet uppmärksammar den uppmaning som Europeiska rådets ordförande, Herman Van Rompuy, riktat till Afrikas ledare att stödja Internationella brottmålsdomstolen och fullt ut ansluta sig till principen om att straffrihet ska bekämpas.
16. Europaparlamentet uppmanar EU och Afrikanska unionen att förbinda sig att arbeta tillsammans för att garantera bättre afrikanskt och europeiskt samarbete i relevanta internationella organ, däribland FN.

Onsdagen den 15 december 2010

Partnerskap 3: Handel, regional integration och infrastruktur

17. Europaparlamentet välkomnar överenskommelsen mellan EU och Afrikanska unionen om att inleda en politisk dialog i syfte att hitta lösningar på gemensamma problem i samband med avtalen om ekonomiskt partnerskap. Parlamentet inser att regional integration, handel och investeringar är avgörande för ekonomisk stabilitet och hållbar tillväxt.

18. Europaparlamentet uppmanar EU och Afrikanska unionen att samarbeta för att få till stånd ett hållbart utnyttjande av råvaror, särskilt genom att fokusera på kapacitetsuppbyggnad, styrelseformer, infrastrukturutveckling, investeringar, geologisk kunskap och kompetens samt insyn i gruvbrytningskontrakt. Parlamentet efterlyser i detta sammanhang en miljömässigt sund och socialt hållbar politik för råmaterial som bygger på aktivt deltagande och som också kommer lokalbefolkningen till del.

19. Europaparlamentet uppmanar enträget alla medlemsstater i Afrikanska unionen att underlätta inrättandet av en rättslig och finanspolitisk ram som dels bidrar till att stimulera ekonomisk tillväxt och attrahera utländska direktinvesteringar, dels får slut på korruptionen och minskar byråkratin och de administrativa missförhållandena.

20. Europaparlamentet uppmanar ledare i Afrika och EU att respektera åtagandena i Tripoliförklaringen och att använda strategin som ett redskap för att få till stånd ökad handel mellan de afrikanska länderna, inklusive uppgraderade stödpaket till regionala ekonomiska gemenskaper, och en bättre infrastruktur i hela Afrika.

Partnerskap 4: Millennieutvecklingsmålen

21. Europaparlamentet konstaterar att EU:s medlemsstater bekräftat sitt åtagande att ge 0,7 procent av BNP till officiellt utvecklingsbistånd till 2015, vilket är avgörande för att millennieutvecklingsmålen ska kunna uppnås till 2015.

22. Europaparlamentet kommer särskilt att verka för att millennieutvecklingsmålen görs till ett centralt inslag i alla partnerskap.

23. Europaparlamentet påminner om att det behövs särskilda insatser avseende mödrars, nyföddas och barns hälsa, jämställdhetsfrågor, utbildning, markanvändningspolitik, hållbar utveckling, tillgång till vatten och sanitet samt stöd till funktionshindrade för att millennieutvecklingsmålen ska kunna uppnås, och ser gärna att de program som finns på utbildnings- och hälsoområdet fullföljs.

24. Europaparlamentet betonar vikten av en tryggad livsmedelsförsörjning i hela Afrika och understryker att jordbruks- och fiskerisektorn i Afrika måste stärkas på ett hållbart sätt, i synnerhet för småbrukare och fiskare.

25. Europaparlamentet påminner om den dominerande roll som jordbruket har i de afrikanska national-ekonomierna. Parlamentet betonar därför vikten av harmoniserade hygienkrav och växtskyddsnormer liksom kapacitetsuppbyggnad för den afrikanska jordbrukssektorn.

26. Europaparlamentet beklagar att man vid toppmötet inte behandlade den senaste tidens fråga om vissa regeringsstödda utländska investerares uppköp av jordbruksmark i Afrika vilket, om frågan inte hanteras korrekt, riskerar att undergräva den lokala livsmedelstryggheten och få allvariga och omfattande konsekvenser.

27. Europaparlamentet anser att EU:s och Afrikas ledare bör förbinda sig att inrätta en mekanism för att bekämpa olaglig kapitalflykt av skatteflyktsskal, främja full insyn vad gäller landsvisa rapporteringskrav och stå emot internationella påtryckningar på lagstiftning som eventuellt tillåter skatteundandragande och skatteflykt i Afrika.

Partnerskap 5: Energi

28. Europaparlamentet anser att förnybar energi är avgörande för den ekonomiska och samhällsliga utvecklingen i Afrika och framhåller kommissionsordförande Barrosos uppmaning till en grön energirevolution i Afrika.

Onsdagen den 15 december 2010

29. Europaparlamentet välkomnar det samarbetsprogram mellan EU och Afrika för förnybar energi och de politiska mål som man enades om vid högnivåmötet om energi i Wien i september 2010 och som ska uppnås till 2020. I dessa ingår att ge ytterligare 100 miljoner afrikaner tillgång till moderna och hållbara energitjänster, fördubbla kapaciteten hos de gränsöverskridande elförbindelserna inom Afrika och användningen av naturgas i Afrika, öka användningen av förnybar energi i Afrika samt förbättra energieffektiviteten i Afrika inom samtliga sektorer.

Partnerskap 6: Klimatförändring

30. Europaparlamentet uppmanar EU och Afrikanska unionen att med förenade ansträngningar minska utsläppen från avskogning och skogsförstörelse.

31. Europaparlamentet påminner om EU:s åtagande att avsätta 7,2 miljarder euro under perioden 2010–2012 till projekt och initiativ avseende klimatförändringar som snabbt ska sättas igång. En betydande del av detta belopp kommer att bli tillgängligt för Afrika.

32. Europaparlamentet betonar att världens fattigaste befolkningar är de som drabbas först och hårdast av klimatförändringarna och uppmanar därför alla aktörer att stödja utvecklingsländerna i deras ansträngningar att anpassa sig till effekterna av klimatförändringarna och skapa en tillväxt som grundas på låg kolanvändning i syfte att utrota fattigdomen.

33. Europaparlamentet noterar att man måste göra framsteg avseende en global klimatöverenskommelse för att kunna bekämpa fattigdom, och betonar i detta sammanhang den oerhörda potentialen hos naturresurser, dvs. sol, vind, floder och tidvatten, som ofta förekommer i överflöd i afrikanska länder.

Partnerskap 7: Migration, rörlighet och sysselsättning

34. Europaparlamentet konstaterar att migration har positiva effekter och betonar att det behövs en gemensam strategi med en tidtabell och målinriktade projekt för att minska de negativa effekterna av illegal migration.

35. Europaparlamentet påminner om samtliga partners åtagande att skapa fler arbetstillfällen av högre kvalitet genom att främja hållbar tillväxt som kommer alla till del.

36. Europaparlamentet ser positivt på att de befintliga programmen för studenters och forskares rörlighet, tillsammans med initiativ som panafrikanska universitetet och organisationen Tuning Educational Structures and Programmes, ska stärkas.

37. Europaparlamentet anser att kompetensflykt är ett stort problem för Afrika och att yrkesverksamma personer som har lämnat sitt hemland bör ges starka incitament att återvända och låta ursprungslandet dra nytta av deras utbildning.

Partnerskap 8: Vetenskap, informationssamhället och rymdpartnerskap

38. Europaparlamentet välkomnar den högnivådialog som inletts mellan högre tjänstemän och ministrar om en strategi för vetenskap och teknik i syfte att stärka samarbetsramen för vetenskap och teknik, för att snabbare få igång en ekonomisk tillväxt och social utveckling som kommer alla till del i Afrika.

Allmänna kommentarer

39. Europaparlamentet konstaterar att Sudan inte företrädde vid toppmötet och att myndigheterna i detta land inte anser sig vara bundna av Tripoliförklaringen, som stats- och regeringscheferna antagit. Parlamentet vill att samtliga delar i fredsavtalet från 2005 genomförs, såsom anges i ovan nämnda förklaring. I detta ingår också den folkomröstning som är planerad till januari 2011 och som måste göra det möjligt för befolkningen i södra Sudan att själva välja sitt öde.

40. Europaparlamentet beklagar att vissa stats- och regeringschefer från EU:s större medlemsstater inte kunde närvara vid toppmötet mellan EU och Afrika.

Onsdagen den 15 december 2010

41. Europaparlamentet beklagar att strategin EU–Afrika inte åtföljs av någon finansieringsplan. Parlamentet begär därför än en gång att Europeiska utvecklingsfonden ska ingå i EU:s budget så att parlamentarisk kontroll kan garanteras av genomförandet av EU:s olika finansieringsinstrument som används vid inrättandet av de olika partnerskapen.

42. Europaparlamentet vill att ministerorgan i större utsträckning ska delta i genomförandet av strategin.

43. Europaparlamentet kräver att Panafrikanska parlamentet och Europaparlamentet ska kunna utöva sina kontrollbefogenheter vid genomförandet av den strategiska handlingsplanen.

44. Europaparlamentet uppmanar de nationella parlamenten i samtliga afrikanska stater och EU-medlemsstater att utreda och diskutera den strategiska planen.

*

* *

45. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Europeiska och Afrikanska unionens råd och kommissioner, unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, medlemsstaternas regeringar och parlament, den gemensamma parlamentariska församlingen AVS–EU och Panafrikanska parlamentet.

De grundläggande rättigheterna i Europeiska unionen (2009) – institutionella aspekter efter Lissabonfördragets ikraftträdande

P7_TA(2010)0483

Europaparlamentets resolution av den 15 december 2010 om situationen för de grundläggande rättigheterna i Europeiska unionen (2009-2010) – institutionella aspekter efter Lissabonfördragets ikraftträdande (2009/2161(INI))

(2012/C 169 E/07)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av ingressen till fördraget om Europeiska unionen, särskilt dess andra och fjärde till sjunde strecksats,
- med beaktande av artikel 2 och artikel 3.3 andra strecksatsen samt artiklarna 6 och 7 i fördraget om Europeiska unionen,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna av den 7 december 2000, som antogs den 12 december 2007 i Strasbourg,
- med beaktande av den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen),
- med beaktande av kommissionens meddelande: "Strategi för Europeiska unionens konkreta tillämpning av stadgan om de grundläggande rättigheterna" (KOM(2010)0573),
- med beaktande av Europarådets och Förenta nationernas, inklusive deras särskilda övervakningsorgans, samtliga konventioner och rekommendationer som är relaterade till grundläggande rättigheter,
- med beaktande av beslut och rättspraxis från Europeiska unionens domstol (EU-domstolen) och Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna (Europadomstolen),